

Kúria végzése

Az ügy száma: Bfv.III.393/2022/8.

A határozat szintje: felülvizsgálat

A tanács tagjai: Dr. Bartkó Levente, a tanács elnöke
Dr. Hornyák Szabolcs János, előadó bíró
Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla, bíró

Az eljárás helye: Budapest

Az eljárás formája: tanácsülés

Az ülés napja: 2022. december 13.

Az ügy tárgya: befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények

Terhelt(ek): X. rendű

Első fok: Balassagyarmati Törvényszék, 12.B.246/2012/1014., ítélet, tárgyalás,
2019. július 10.

Másodfok: Fővárosi Ítéltábla, 3.Bf.133/2021/8., ítélet, tanácsülés,
2021. május 31.

Az indítvány előterjesztője: a X. rendű terhelt védője

Az indítvány iránya: a X. rendű terhelt javára

Rendelkező rész

A befolyással üzérkedés büntette és más bűncselekmények miatt I. rendű terhelt és társai ellen folyamatban volt büntetőügyben a X. rendű terhelt védője által benyújtott felülvizsgálati indítványt elbírálv a Balassagyarmati Törvényszék 12.B.246/2012/1014. számú, illetve a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.133/2021/8. számú ítéletét a X. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

I.

[1] A Balassagyarmati Törvényszék a 2019. július 10. napján meghozott 12.B.246/2012/1014. számú ítéletével a X. rendű terheltet bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés elfogadása büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés aa) pont]. Ezért öt 2 év börtönben végrehajtandó szabadságvesztés büntetésre, 100 napi tétel – napi tételenként 2.000 forint –, így összesen 200.000 forint pénzbüntetésre és a közszolgálati tisztviselői jogviszonyban végzendő foglalkozástól végleges hatályú eltiltásra ítélte. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 2 év 6 hónap próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett a szabadságvesztés végrehajtásának elrendelése esetére a feltételes szabadságra bocsátásról. A X. rendű terhelttel szemben 50.000 forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

[2] Kétirányú fellebbezések alapján eljárva a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a 2021. május 31. napján meghozott 3.Bf.133/2021/8. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét a X. rendű terhelt vonatkozásában helybenhagyta.

[3] Az irányadó tényállás a X. rendű terheltet érintően a következő.

41. tényállási pont

A XIV. rendű terhelt 2010 februárjában – közelebbről meg nem határozható időpontban – ismételten felkereste a XII. rendű terheltet, és mivel tisztában volt azzal, hogy az adóhatóságon belül ismeretséggel rendelkezik, jelezte számára, hogy az adóhatóság több, tulajdonában álló ingatlant lefoglalt, és szeretne volna elérni, hogy ezek közül legalább egy, de lehetőség szerint két ingatlan feloldásra kerüljön.

A XII. rendű terhelt a XIV. rendű terhelt ezen problémáját is jelezte, aki ezt az V. rendű terhelttel, illetve rajta keresztül az Osztály vezetőjével, a X. rendű terhelttel megbeszélve felajánlotta a XIV. rendű terheltnek, hogy amennyiben hajlandó nekik, illetve az aláírásra jogosult osztályvezető részére anyagi előnyt juttatni, úgy ez a személy a kért ingatlan, vagy ingatlanok feloldását elintézi. A felajánlást a XIV. rendű terhelt elfogadta, és ígéretet tett 150.000 forint kifizetésére az V. rendű terhelt, illetve rajtuk keresztül a döntést hozó, ekkor előtte még ismeretlen osztályvezető részére.

A XIV. rendű terhelt iránymutatása alapján 2010. május 3. napján bement a X. rendű terhelt irodájába, és ott – annak ellenére, hogy a X. rendű terhelt és az V. rendű terhelt tájékoztatása alapján tisztában volt a részletekkel – formálisan is előterjesztette a kérelmét, melyet egy, az eljárás során ismeretlenül maradt ügyintéző segítségével le is írtak. A X. rendű terhelt a kérelmet átvette a XIV. rendű terhelttől, majd anélkül, hogy erre megfelelő adat állt volna rendelkezésre, a kérelmi lapra a „kérését támogatom” feljegyzést felvezetve egyből döntött az abban foglaltak megadásáról. A végrehajtási ügyintéző a X. rendű terhelt erre irányuló

döntése alapján 2010. május 7. napján elkészítette a XIV. rendű terhelt tulajdonában álló egyik ingatlan lefoglalás alóli feloldásra irányuló intézkedés tervezetét, melyet a X. rendű terhelt osztályvezetőként ugyanezen a napon aláírt.

A X. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy a XIV. rendű terhelt az adótartozását még nem fizette meg, és úgy szüntette meg az ingatlan lefoglalását, hogy adatok sem álltak még rendelkezésére arra, hogy a fennmaradó ingatlanok fedezik-e az adós tartozását. Ezzel megszegte a munkaköri leírása azon rendelkezését, miszerint mint osztályvezetőnek feladata, hogy biztosítsa a végrehajtási eljárások legrövidebb időn belüli eredményes befejezését. Ezen kívül azzal, hogy a vezetői beosztását is felhasználva anélkül fogadta el a XIV. rendű terhelt nyilatkozatát a lefoglalás alatt maradó ingatlanok értékéről, hogy lehetősége lett volna a későbbiekben meggyőződni ennek megalapozottságáról, megszegte a Közzszolgálati Szabályzatról szóló 1052/B/2009. APEH Elnöki utasítás 32. § (4) bekezdésében foglalt azon előírást, mely szerint nem használhatja fel közhivatalát a maga vagy mások számára jogtalan előny biztosítására.

A XIV. rendű terhelt az ügyintézésért előre 2010. február 17. napján 100.000 forintot adott át, melyből ő másnap az V. rendű terheltnek 75.000 forintot juttatott, aki ebből a X. rendű terheltnek 50.000 forintot adott át.

II.

[4] A bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen a X. rendű terhelt védője terjesztett elő felülvizsgálati indítványt – a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjára és a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontjára alapítottn – az első- és a másodfokú határozat megváltoztatása és a X. rendű terhelt felmentése érdekében.

[5] Indokai szerint az eljáró bíróság hiányos tényállást állapított meg, ugyanis az nem tartalmazza azokat a tényeket, amelyek alapján a hivatali vesztegetés elfogadásának megállapításáról állást lehetne foglalni. Az eljáró bíróság rögzítette ugyan, hogy a X. rendű terhelt elfogadta az anyagi előnyt, azt azonban nem, hogy kitől, mikor és milyen körülmények között. Hangsúlyozta, hogy az irányadó tényállásból hiányzik a bűncselekmény leglényegesebb eleme, vagyis az, hogy a vagyoni előny átadása a X. rendű terhelt esetében megtörtént.

[6] Kifogásolta, hogy a történeti tények helyett az eljáró bíróság csak a terhelt magatartásának törvényi szavakkal való körülírására szorítkozott, ezáltal az irányadó tényállás hiányos és nem valósághű. A jogerős ítélet nem rögzíti a bizonyítékokat, nem vezeti le az elvárt logikai láncot, hanem ennek hiányát a jogszabály szövegének beillesztésével pótolja.

[7] A felülvizsgálati indítvány szerint az ítéletben ilyen módon, eljárási szabályszegéssel rögzítettek nem tekinthetők tényleges tényállásnak, amelyből következően az eljáró bíróság anyagi jogszabályt is sértett, mert a büntető anyagi jogi következtetések levonására ténybeli alap nélkül, tényállás hiányában került sor. Történeti tényállás hiányában ugyanis nem lehet törvényesen következtetést levonni a törvényi tényállás megvalósulásáról.

[8] Mindezekkel összefüggésben hivatkozott rá, hogy a Kúria gyakorlata következetes abban, hogy nem esik a felülvizsgálat kizártságának körébe, ha az irányadó tényállás nem teszi lehetővé a terhelt bűnösségére és a cselekmény minősítésére levont jogi következtetés felülvizsgálatát.

[9] A Legfőbb Ügyészség BF.466/2022/2. számú nyilatkozatában a X. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítványát részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[10] Indokai szerint a védő álláspontjával szemben az irányadó tényállás megfelelően tartalmazza, hogy a X. rendű terhelt kitől, mikor, milyen körülmények között és mennyi pénzt vett át hivatali kötelessége megszegése érdekében, az elsőfokú bíróság ítéletének indokolásából pedig nem hiányzik a bizonyítékok értékelése sem. A megállapított tényállásból levont jogi következtetés helyes.

[11] Kifejtette, hogy a felülvizsgálati indítvány valójában a tényállás megalapozottságát, a bizonyítékok értékelését támadja, ez azonban a felülvizsgálat során kizárt. Az indokolási kötelezettség megsértése nem felülvizsgálati ok, a bizonyítás elégtelenségének vizsgálatára pedig felülvizsgálati eljárásban nincs mód.

[12] Mindezek alapján indítványozta, hogy a Kúria a megtámadott határozatokat a X. rendű terhelt tekintetében hatályában tartsa fenn.

III.

[13] A X. rendű terhelt védőjének felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[14] A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, ami a jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozattal szembeni jogi – nem ténybeli – kifogás lehetőségét biztosítja.

[15] A Be. 648. §-a valamennyi felülvizsgálati okra kiterjedően rögzíti, hogy felülvizsgálatnak csak a bíróság jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozata ellen van helye, és a jogerős bírósági határozatban rögzített tényállás alapulvételével, kizárólag a Be. 649. §-ában megjelölt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe, a felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető.

[16] A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint a büntető anyagi jog szabályainak megsértése miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét, a Be. 649. § (1) bekezdés b) pont ba) alpontja szerint pedig akkor, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, illetve a Btk. más szabályainak megsértésével szabott ki törvénysértő büntetést.

[17] A Be. 659. § (1) bekezdése alapján a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó.

[18] Ez azt jelenti, hogy felülvizsgálatban a tényállás megalapozottsága, a bizonyítékok mikénti mérlegelése sem külön-külön, sem pedig egymás viszonyában nem vizsgálható. Nincs lehetőség a bíróság bizonyítékokat értékelő tevékenységének, s ezen keresztül a bűnösség kérdésének, valamint a minősítéssel kapcsolatos, vagy más büntető anyagi jogszabály sérelme nélkül a kiszabott büntetés, illetve annak mértéke vitatására. A jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével vizsgálható.

[19] Nem sértett törvényt az eljáró bíróság, amikor a X. rendű terhelt bűnösségét hivatali vesztegetés elfogadásának büntetében [Btk. 294. § (1) bekezdés, (2) bekezdés, (3) bekezdés

a) pont aa) alpont] megállapította, törvényes a cselekmény minősítése, és az alkalmazandó törvény megválasztása is.

[20] A Btk. 294. § (1) bekezdése szerint az a hivatalos személy, aki a működésével kapcsolatban előnyt kér, az előnyt vagy ennek ígéretét elfogadja, illetve a rá tekintettel harmadik személynek adott vagy ígért előny kérőjével vagy elfogadójával egyetért, büntetett miatt egy évtől öt évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.

[21] A (2) bekezdés szerint a büntetés két évtől nyolc évig terjedő szabadságvesztés, ha a bűncselekményt vezető beosztású hivatalos személy követi el.

[22] A (3) bekezdés kimondja, hogy az (1) bekezdésben meghatározott esetben két évtől nyolc évig, a (2) bekezdésben meghatározott esetben öt évtől tíz évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, aki

a) az előnyért

aa) hivatali kötelességét megszegi,

ab) hatáskörét túllépi, vagy

ac) hivatali helyzetével egyébként visszaél.

[23] A 2015. évi LXXVI. törvény 36. § m) pontja 2015. július 1. napjával az „előny” kifejezést jogtalan előnyre pontosította, a 2020. évi XLIII. törvény 58. § 8. pontja „a rá tekintettel harmadik személynek” fordulatot 2021. január 1. napjával „a rá tekintettel harmadik személy által kért vagy harmadik személynek” szövegrészre módosította.

[24] A Btk. XXVII. Fejezetében szabályozott korrupciós bűncselekmények védett jogi tárgya a közélet tisztasága, s ezen belül a gazdasági szféra, hivatali szféra, hatósági eljárás, valamint a bűncselekmény súlyára tekintettel tartalmazza az egyes tényállások sorrendjét. A hivatali passzív vesztegetés elkövetési magatartása a (jogtalan) előny kérése, illetve annak vagy az előny ígéretének elfogadása. A bűncselekmény megvalósulásának feltétele, hogy ennek a hivatali működéssel összefüggésben kell történnie. A bűncselekmény elkövetője kizárólag hivatalos személy lehet [Btk. 459. § (1) bekezdés 11. pont].

[25] A hivatali vesztegetés elfogadása bűncselekményének változatlan alapállása, kiinduló pontja, hogy a hivatalos személy a közhatalom részese. Működésével szemben alapvető követelmény, hogy a közhatalmat az őt terhelő közfeladat végzésére használja. Ennek elengedhetetlen feltétele, hogy hatáskörében marad, és a hatáskörébe tartozó feladatkört, az egyes ügyeket részrehajlás nélkül intézi.

[26] A hivatalos személy mivoltot, a hivatalos személy hatáskörét és feladatkörét a jogszabály meghatározza, azonban – értelemszerűen – jogszabály nem határozza meg teljes részletességgel a közfeladat teljesítésének cselekvési módját, a hivatalos személy viselkedési szabályait.

[27] Kétségtelen, hogy a hivatalos személy hatáskörének gyakorlása, feladatkörének teljesítése konkrét cselekvésben nyilvánul meg, amelyhez adott esetben mérlegelési jogkör is járulhat, ami alatt azonban nem korlátlan cselekvési szabadságot kell érteni.

[28] Bármilyen tág is ez a jogkör, a hivatalos személyt mindenképpen köti az az általános szabály, hogy pártatlanul kell mérlegelnie, tárgyilagosan, részrehajlás nélkül kell eljárnia.

[29] Ez pedig valójában jogi, normatív követelmény, hivatali kötelesség, aminek tudata a hivatalos személy oldalán elvárt, a környezete számára pedig közismert, a hivatalos személy iránti közbizalom lényege.

[30] Következésképpen folyamatban lévő ügyintézés alatt, ennek során, vagy jövőbeni hivatali működés végett a hivatalos személy számára való előny juttatása, a hivatalos személy részéről előny kérése szükségszerűen a hivatalos személy befolyásolását érintő.

[31] Mindez azt is jelenti, az előny a lehető legszélesebb értelemben veendő, nem szűkíthető le csupán anyagi, pénzben kifejezhető értékűre. Előny mindaz, ami annak élvezőjére nézve kedvezőbb helyzetet jelent a korábbinál.

[32] Itt kell megjegyezni, hogy az előny funkciója a passzív és aktív oldal számára – nyilvánvalóan kettős – kölcsönös, ami valójában az elkövetési magatartások szándékegységét jelenti. Épp ez a kölcsönösség az, ami ellentétes a közfeladat ellátásával.

[33] A következetes ítélkezési gyakorlat szerint a hivatalos személy működése és a (jogtalan) előny ígérese, adása, elfogadása között akkor a legszorosabb a kapcsolat, ha az az általa intézett ügyben történik; ámde a tényállásszerűséghez szükséges kapcsolat a konkrét ügytől függetlenül is, szélesebb körben megállapítható; pusztán az a törvényi követelmény, hogy a hivatali működés legyen a kerete, alapja az előnynek (Bfv.I.188/2012/5. számú, Bfv.I.10/2011/5. számú döntés).

[34] Az irányadó tényállás egyértelműen rögzíti a következőket:

– az V. rendű terhelten keresztül a X. rendű terhelttel is megbeszélte, hogy amennyiben a XIV. rendű terhelt hajlandó anyagi előnyt juttatni, akkor a X. rendű terhelt a kért ingatlanok feloldását elintézi;

– ezt a XIV. rendű terhelt elfogadta, és ígéretet tett 150.000 forint megfizetésére, részben az akkor számára még ismeretlen a X. rendű terhelt számára;

– a XIV. rendű terhelt 2010. május 3. napján személyesen bement a X. rendű terhelt irodájába, ahol formálisan is előterjesztette a kérelmét;

– a X. rendű terhelt a kérelmet átvette, amelyre felvezette a „kérését támogatom” feljegyzést;

– ez alapján az ügyintéző 2010. május 7. napján elkészítette a XIV. rendű terhelt tulajdonában álló egyik ingatlan lefoglalás alóli feloldására irányuló intézkedés tervezetét, melyet a X. rendű terhelt osztályvezetőként ugyanezen a napon aláírt;

– a X. rendű terhelt tisztában volt azzal, hogy a XIV. rendű terhelt az adótartozását még nem fizette meg, és úgy szüntette meg az ingatlan lefoglalását, hogy adatok sem álltak még rendelkezésére arra, hogy a fennmaradó ingatlanok fedezik-e az adós tartozását;

– a XIV. rendű terhelt az ügyintézésért előre 2010. február 17. napján 100.000 forintot adott át, melyből ő másnap az V. rendű terheltnak 75.000 forintot juttatott, aki ebből a X. rendű terheltnak 50.000 forintot adott át.

[35] Mindezekből kitűnően a X. rendű terhelt hivatali minőségében, az Osztály vezetőjeként hozott nyomban kedvező döntést az őt személyesen felkereső XIV. rendű terhelt kérelme felől, amelyért a XIV. rendű terhelttől származó pénzt kapott. Ekként az irányadó tényállás alapján maradéktalanul teljesül az a törvényi követelmény, hogy a hivatali működés legyen a jogtalan előny kerete, alapja.

[36] Ez pedig azt jelenti, hogy a X. rendű terhelt cselekménye tényállásszerű, mindenben megfelel a Btk. 294. § (1) bekezdésben írt hivatali vesztegetés elfogadása tényállásának. Miként az is kétségtelen, hogy a X. rendű terhelt vezető beosztású [Btk. 294. § (2) bekezdés], és a jogtalan előnyért hivatali kötelességét megszegte [Btk. 294. § (3) bekezdés a) pont aa) alpont].

[37] A védő a felülvizsgálati indítványban kifejtette, hogy a jogerős ítélet nem rögzíti a bizonyítékokat, nem vezeti le az elvárt logikai láncot, hanem ennek hiányát a jogszabály szövegének beillesztésével pótolja, ekként az irányadó tényállás hiányos és felülvizsgálat alapját sem képezheti.

[38] Valójában tehát az indokolási kötelezettség megsértésén keresztül a tényállás megalapozottságát támadta, amelyre azonban a felülvizsgálati eljárásban nincs mód.

[39] A Kúria ezzel összefüggésben rámutat a következőkre.

[40] Kétségtelen, hogy felülvizsgálatban a tényállás támadhatatlansága nem jelenti azt, hogy a hiányzó ténymegállapításnak a tényállásszerűség szempontjából ne lenne jelentősége; a nem koherens, önellentmondásos tényállás ugyanis anyagi jogi sérelemként vizsgálható.

[41] Az irányadó tényállásnak mindazokat a tényeket tartalmaznia kell, amelyek az alkalmazott Btk. rendelkezéseinek szempontjából jelentősek, nem tartalmazhat viszont olyan ténymegállapítást, amely egymásnak ellentmondó vagy egymást kizáró jogi minősítést tesz lehetővé.

[42] Ehhez képest ítéltető meg, hogy a megtámadott határozat ügydöntő rendelkezése a büntető anyagi jog szabályaival összhangban áll-e. Ha azonban a megtámadott határozat ügydöntő rendelkezése helytálló vagy téves mivoltának kérdésében az irányadó tényállás alapulvételével nem lehet maradéktalanul és megnyugtatóan állást foglalni, akkor ez egyben a büntető anyagi jogi szabály sérelmét is jelenti.

[43] Kétségtelen, hogy felülvizsgálati eljárásban a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás megalapozatlansága nem vizsgálható (s nincs mód a tényállás hiányosságának – akár az iratok tartalma alapján való – kiküszöbölésére sem).

[44] Ebből azonban nem következik, hogy felülvizsgálat során az irányadó tényállásból vont jogi következtetés alaposságának vizsgálata is kizárt. A Be. 649. § (1) bekezdés a) és b) pontja értelmében ugyanis éppen a jogi következtetés képezi a felülvizsgálat tárgyát.

[45] Indokolási kötelezettség sérül, ha a tényállás és a tényálláson kívüli indokolás között, vagy a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) és a tényálláson kívüli indokolás között van ellentmondás, eltérés, kétértelműség.

[46] Ha azonban a tényállás valamely rendelkezés ténybeli alapját nem rögzíti, önmagában kétértelmű, vagy a tényállás és a rendelkező rész (jogkövetkeztetés) eltérő, akkor az anyagi jogi sérelem.

[47] Jelen ügyben azonban ilyen nem történt.

[48] Az irányadó tényállás rögzíti, hogy a X. rendű terhelte a XIV. rendű terhelttől származó 50.000 forintot vett át az V. rendű terhelttől azért, hogy hivatali működése során a XIV. rendű terhelte érdekének megfelelő döntést hozzon. Miként rögzíti a pénz átvételének, valamint a konkrét kötelezettségességnek az idejét is. A tényállás tehát tartalmaz minden olyan tény, amelyből következtetés vonható a X. rendű terhelte cselekményének tényállásszerűségére.

[49] A Kúria az indokolási kötelezettség elmulasztásával kapcsolatban rámutat továbbá a következőkre.

[50] A bíróság indokolási kötelezettségének teljesítése közjogi és perjogi szabályokból fakadó kötelezettség, amely nem diszkrecionális, hanem törvényileg szabályozott. A bírói döntés indokolásának megléte törvényileg egzakt kötelezettség, legfeljebb mikéntje lehet mérlegelés tárgya; ez utóbbi immár relatív eljárási szabálysértés körébe tartozó [Be. 609. § (2) bekezdés d) pont].

[51] A Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja szerint eljárási szabálysértés miatt felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a határozatát a 608. § (1) bekezdésében meghatározott eljárási szabálysértéssel hozta meg.

[52] A Be. 608. § (1) bekezdése taxatív felsorolja azokat az eljárási szabálysértéseket, amelyek az ügydöntő határozat hatályon kívül helyezéséhez vezetnek.

[53] Az indokolási kötelezettség megsértése a hatályos Be. alapján már nem felülvizsgálati ok, az nem szerepel a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja által hivatkozott Be. 608. § (1) bekezdésében felsorolt eljárási szabálysértések között.

[54] A védő által előterjesztett felülvizsgálati indítvány tehát e körben kizárt.

[55] Ekként a Kúria a X. rendű terhelt védője által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva – miután nem észlelt olyan eljárási szabálysértést sem, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a megtámadott határozatot a Be. 660. § (1) bekezdése szerinti tanácsülésen eljárva, a Be. 662. § (1) bekezdése alapján a X. rendű terhelt tekintetében hatályában fenntartotta.

IV.

[56] A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[57] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 652. § (7) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy felülvizsgálati indítvány ugyanazon tartalommal csak egyszer nyújtható be. Az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetve az azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja [Be. 656. § (4) bekezdés].

Budapest, 2022. december 13.

Dr. Bartkó Levente s.k. a tanács elnöke, Dr. Hornyák Szabolcs János s.k. előadó bíró, Dr. Idzigné dr. Novák Marianna Csilla s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági ügyintéző